PID UOHSX00N65AC
Č. j. ÚOHS-26801/2026/163
Sp. zn. ÚOHS-R0106/2026/VZ
Datum, místo 27. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 23. 6. 2026 obviněným

- Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 2. 2. 2026 JUDr. Miroslavem Kučerkou, LL.M., ev. č. ČAK 15955, KGS legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 06295525, se sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8. 6. 2026 č. j. ÚOHS-20310/2026/500, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0071/2026/VZ zahájeném dne 29. 1. 2026 z moci úřední ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, jmenovaným obviněným v souvislosti s pořízením plnění spočívajícího v poskytování externích právních služeb v období od 1. 6. 2020 do 6. 5. 2024,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004, správní řád, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0071/2026/VZ, č. j. ÚOHS-20310/2026/500 ze dne 8. 6. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m.**

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP OBVINĚNÉHO A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

1. Obviněný, který je veřejným zadavatelem podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, (dále jen „ZZVZ“) v období od 1. 6. 2020 do 6. 5. 2024 uzavřel s dodavateli smluvní vztahy, na jejichž základě úplatně pořídil plnění spočívající v poskytování externích právních služeb.

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel dne 20. 1. 2025 podnět s žádostí o prošetření postupu obviněného v souvislosti s částí 1 „Odborná agenda“ zadávacího řízení „Právní služby“ zahájeného ve zjednodušeném režimu za účelem uzavření rámcových dohod, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 11. 2024 a uveřejněno dne 11. 11. 2024 pod ev. č. Z2024-056395, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním

věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 11. 12. 2024 pod ev. č. 688849-2024, ve znění pozdějších oprav.

3. Obviněný Úřadu předložil všechny smlouvy a na ně navazující objednávky uzavřené v požadovaném období, jejichž předmětem je poskytování právních služeb či administrace veřejných zakázek. Obviněný obecně konstatoval, že všechny tyto smlouvy byly uzavřeny v režimu veřejných zakázek malého rozsahu či na základě výjimky podle § 29 odst. 1 písm. k) ZZVZ.

II. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

4. Úřad po přezkoumání podkladů považoval skutková zjištění za dostatečná k tomu, aby vydal dne 29. 1. 2026 příkaz č. j. ÚOHS-03789/2026/500 (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že bez provedení zadávacího řízení úplatně pořídil plnění spočívající v poskytování externích právních služeb (na základě objednávky u dodavatele Advokátní kancelář Zvolánková s.r.o.) a uzavřel za účelem zajištění externích právních služeb několik rámcových dohod, čímž porušil pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 ZZVZ, resp. cit. pravidlo ve spojení s § 131 odst. 2 ZZVZ, pokud byla postupem zadavatele uzavřena rámcová dohoda. Ve výroku II příkazu uložil Úřad obviněnému za spáchání uvedeného přestupku pokutu ve výši 450 000 Kč.

5. Vydáním příkazu, který byl obviněnému doručen dne 29. 1. 2026, bylo podle § 249 ZZVZ ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) a ve spojení s § 90 odst. 1 a § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o přestupcích“) zahájeno řízení o přestupku.[1]

6. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 6. 2. 2026 odpor. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

7. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení ZZVZ případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, vyjádření obviněného a na základě vlastních zjištění vydal napadené rozhodnutí.

III. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

8. Ve výroku I rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0071/2026/VZ, č. j. ÚOHS-20310/2026/500 ze dne 8. 6. 2026 Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že bez provedení zadávacího řízení na základě objednávky ze dne 23. 10. 2020 u dodavatele Advokátní kancelář Zvolánková s.r.o., která byla akceptována téhož dne, úplatně pořídil plnění spočívající v poskytování externích právních služeb a uzavřel několik ve výroku I specifikovaných příkazních smluv rovněž za účelem zajištění externích právních služeb, čímž porušil pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 ZZVZ, resp. cit. pravidlo ve spojení s § 131 odst. 2 ZZVZ, pokud byla postupem zadavatele uzavřena rámcová

[1] Podle § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Ke spáchání pokračování v přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí došlo dne 6. 5. 2024, kdy obviněný v rámci šetřeného období uzavřel poslední smlouvu na poskytování externích právních služeb bez provedení zadávacího řízení. Pro posouzení odpovědnosti obviněného je proto relevantní zákon ve znění účinném od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2024. Úřad v projednávaném případě jednání obviněného (hmotněprávně) posuzoval podle zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2024. Na (procesní) postup Úřadu se pak použije zákon účinný v době zahájení správního řízení, tj. zákon ve znění novely.

dohoda, neboť veřejná zakázka zadaná na základě objednávky ze dne 23. 10. 2020 u dodavatele Advokátní kancelář Zvolánková s.r.o., která byla akceptována téhož dne, představovala podlimitní veřejnou zakázku na služby, a rámcové dohody s ohledem na jejich předpokládanou hodnotu mohl jmenovaný obviněný rovněž uzavřít pouze na základě zadávacího řízení, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.

9. Výrokem II napadeného rozhodnutí uložil Úřad za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I obviněnému podle § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ pokutu ve výši 450 000 Kč a ve výroku III podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích, v návaznosti na § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, obviněnému uložil uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

10. V napadeném rozhodnutí Úřad především vysvětlil, jak přistupuje k aplikaci výjimky podle § 29 odst. 1 písm. k) ZZVZ. Z předložených dokladů obviněným nevyplývá, že by obviněným označené právní služby byly poskytovány v rámci jeho zastupování v řízení specifikovaném v § 29 odst. 1 písm. k) bod 1 ZZVZ, případně v rámci přípravy na takové řízení, eventuálně že by se dané věci měly s vysokou pravděpodobností stát předmětem řízení, jak vyžaduje § 29 odst. 1 písm. k) bod 2 ZZVZ. Úřad tedy konstatoval, že ve vztahu k šetřeným právním službám neshledal důvody pro aplikaci výjimky podle § 29 odst. 1 písm. k) ZZVZ, neboť obviněný neprokázal opak, tedy že by tyto právní služby spadaly pod uvedenou výjimku.

11. Dále Úřad uvedl, že obviněný v období od 1. 6. 2020 do 6. 5. 2024 opakovaně pořizoval (a hradil) externí právní služby týkající se agendy obviněného, spočívající např. v konzultacích, vypracování právních stanovisek, analýz, smluv, vyjádření a dalších dokumentů právního charakteru, tvorbě zadávací dokumentace k veřejným zakázkám, právní podpoře při organizaci zadávacích řízení, analýzy právní úpravy, komentářové literatury či rozhodovací praxe apod. Obviněný potřebuje tyto právní služby trvale k výkonu své činnosti a nepochybně tak může tyto služby při své běžné činnosti předpokládat. Právní služby byly obviněným pořizovány průběžně, přičemž dodavatelé právní služby plnili obviněnému kontinuálně dle jeho potřeb v průběhu celého šetřeného období, a takto poskytované právní služby obviněný dodavatelům hradil (většinou několikrát za měsíc). Z toho je dle Úřadu zřejmé, že se jedná o plnění, resp. služby pořizované obviněným opakovaně a pravidelně ve smyslu § 19 ZZVZ, což mj. dokládají i obviněným provedené úhrady za předmětné právní služby.

12. Úřad vypočítal předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a uzavřel, že ve vztahu k veřejné zakázce zadané na základě objednávky u dodavatele Advokátní kancelář Zvolánková s.r.o. byl obviněný povinen postupovat podle § 2 odst. 3 ZZVZ, tj. zakázku zadat v zadávacím řízení podle § 3 ZZVZ nebo postupovat jiným zákonem aprobovaným postupem (např. nejprve uzavřít postupem dle ZZVZ rámcovou dohodu a následně zadávat veřejné zakázky v jejím rámci), resp. v případě rámcových dohod podle § 2 odst. 3 ZZVZ ve spojení s § 131 odst. 2 ZZVZ. Vzhledem k tomu, že obviněný tak neučinil, a tento postup tedy mohl mít vliv na výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit, že v případě postupu dle zákona mohl obviněný obdržet od jiného dodavatele výhodnější nabídku, není pochyb o tom, že jednání obviněného naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

13. Dále Úřad konstatoval, že postup obviněného spočívající v pořizování externích právních služeb v období od 1. 6. 2020 do 6. 5. 2024 je jednáním, jehož jednotlivé dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (pořizování daných služeb dle aktuální potřeby bez provedení zadávacího

řízení), každý sám o sobě naplnil skutkovou podstatu stejného přestupku [§ 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ] a jsou spojeny stejným způsobem provedení (pořizování předmětných právních služeb bez provedení zadávacího řízení), blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku (opakované pořizování externích právních služeb, tj. zadávání veřejných zakázek na služby a uzavírání rámcových dohod na právní služby bez provedení zadávacího řízení). Postup obviněného proto naplňuje znaky pokračování v přestupku podle § 7 zákona o přestupcích.

14. Po posouzení všech skutkových zjištění o spáchaném pokračování v přestupku, zohlednění polehčujících a přitěžujících okolností, Úřad uložil obviněnému pokutu ve výši 450 000 Kč.

IV. ROZKLAD OBVINĚNÉHO

15. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 8. 6. 2026. Rozklad (blanketní), který Úřad obdržel dne 23. 6. 2026, tak byl doručen v zákonné lhůtě. Vzhledem k tomu, že v podaném rozkladu není v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu uvedeno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, stanovil Úřad usnesením ze dne 25. 6. 2026 č. j. ÚOHS-22572/2026/523 obviněnému lhůtu 10 dnů ode dne jeho doručení k doplnění rozkladu.

16. Ke dni vydání tohoto rozhodnutí nebyl rozklad v souladu s usnesením, které bylo obviněnému doručeno dne 25. 6. 2026, doplněn.

17. V blanketním rozkladu obviněný pouze uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a rozporné s právními předpisy. Rozklad podává proti všem jeho výrokům a navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a předmětné správní řízení zastavil.

V. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu.

K rozsahu přezkumu

20. Protože obviněný doručil Úřadu pouze blanketní rozklad, a ten ve stanovené lhůtě nedoplnil o konkrétní námitky, je předseda Úřadu povinen v řízení o rozkladu postupovat podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích a přezkoumat napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Přitom platí, že podle § 97 odst. 1 zákona o přestupcích se neuplatní vůči obviněnému koncentrační pravidlo a obviněný může uvádět nové skutečnosti a důkazy i v průběhu odvolacího řízení, tedy až do vydání rozhodnutí. Obviněný této možnosti nevyužil.

K přezkumu napadeného rozhodnutí

21. Byť na základě aktuálního správního řádu je ve vztahu k rozsahu přezkumu odvoláním (resp. rozkladem) napadeného rozhodnutí uplatňován omezený revizní princip, pro řízení o přestupku platí odchylka stanovená v § 98 odst. 1 zákona o přestupcích.

22. Uvedené potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu, kdy v rozsudku ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38, týkajícím se případu, ve kterém absentovalo odůvodnění odvolání, je uvedeno, že v řízení o přestupku se na základě *„§ 98 odst. 1 zákona o přestupcích … uplatňuje plný revizní princip, vyjádřený tak, že ‚[o]dvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu'. To znamená, že odvolací správní orgán přezkoumává nejen zákonnost, ale i správnost napadeného rozhodnutí, bez ohledu na rozsah námitek uvedených v odvolání. Toto ustanovení tak v řízení o přestupcích vylučuje užití tzv. omezeného revizního principu, upraveného v § 89 odst. 2 větě druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád … Současně je však třeba zdůraznit, že i nadále platí, že nelze po odvolacím orgánu požadovat, aby ‚»domyslel« všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal', jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, publik. pod č. 3014/2014 Sb. NSS., a dále např. v rozsudcích ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 As 19/2017-44 či ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 209/2017-39). Tento závěr je platný i pro nároky na kvalitu rozhodování o odvolání v plném revizním principu dle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích*."

23. Na základě uvedeného jsem proto přistoupil k přezkoumání nejen zákonnosti, ale i věcné správnosti napadeného rozhodnutí (viz dále).

K výroku I napadeného rozhodnutí

24. Úřad posoudil jednání obviněného jako pokračování v přestupku a v tomto výroku také specifikoval konkrétní jednání, kterými se pokračování v přestupku obviněný dopustil.

25. Zadavatelé jsou povinni postupovat v souladu s § 2 odst. 3 ZZVZ, tedy mají povinnost zadat veřejné zakázky a provést je v zadávacím řízení, jenž by bylo v souladu se zákonem, pokud se dle jejich předpokládané hodnoty jednalo o podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky. Zadavatelé jsou proto povinni k okamžiku zahájení zadávacího řízení nebo k okamžiku zadání veřejné zakázky, pokud nebyla zadána v zadávacím řízení, stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, která je určující pro další postup zadavatele, neboť dle její výše dojde k určení režimu, v němž bude zadávání veřejné zakázky probíhat.

26. Úřad správně odlišil služby poskytované na základě objednávky na administraci ze dne 18. 11. 2024 od právních služeb, tedy služeb, kde znalost práva představuje klíčový element. Podstatou služeb administrace totiž nebyla aplikace ani výklad práva jako rozhodující odborná činnost, nejedná se tedy o právní služby.

27. Souhlasím se závěry Úřadu uvedenými v napadeném rozhodnutí, jež jsou ve shodě s rozhodovací praxí Úřadu, odbornou literaturou i aktuální judikaturou, a dle nichž se v případě veřejných zakázek vyjmenovaných ve výroku I napadeného rozhodnutí jedná o veřejné zakázky na služby stejného druhu, konkrétně na právní služby. Ze spisové dokumentace je totiž zřejmé, že obviněný v období od 1. 6. 2020 do 6. 5. 2024 kontinuálně pořizoval externí právní služby. Taktéž souhlasím s konstatováním Úřadu, že se v případě šetřených právních služeb jedná o veřejné zakázky pravidelné povahy, protože obviněný pravidelně a opakovaně právní služby pořizoval

a jsou tedy prakticky trvale (či opakovaně) nezbytné pro jeho činnost a fungování, tudíž u těchto služeb jde o předvídatelnou potřebu obviněného i do budoucna. Protože se jedná o pravidelné veřejné zakázky stejného druhu, stanoví se jejich předpokládaná hodnota podle pravidel zakotvených v § 19 odst. 1 písm. a) a b) a v § 19 odst. 2 ZZVZ.

28. Všechny smlouvy vyjmenované ve výroku I napadeného rozhodnutí (kromě objednávky u dodavatele Advokátní kancelář Zvolánková s.r.o.) představují rámcové dohody, na jejichž základě byly obviněným v šetřeném období vystavovány jednotlivé objednávky na právní poradenství, přičemž tyto rámcové dohody obviněný uzavřel s poskytovateli právních služeb bez provedení zadávacího řízení. Na základě těchto objednávek a skutečně poskytnutých služeb byly poté obviněnému vystaveny poskytovateli právních služeb faktury (daňové doklady), které byly obviněným hrazeny. Jednotlivé objednávky na základě výše označených smluv obviněný učinil u dodavatelů rovněž bez provedení zadávacího řízení.

29. Rovněž souhlasím s provedením výpočtu předpokládané hodnoty veřejných zakázek v bodě 96 a násl. napadeného rozhodnutí. Úřad v souladu s § 19 odst. 1 písm. a) ZZVZ provedl výpočet předpokládané hodnoty z ceny, kterou obviněný uhradil za právní služby během 12 měsíců předcházejících zadání každé jednotlivé veřejné zakázky. Ve vztahu ke každé jednotlivé veřejné zakázce tak Úřad pro účely stanovení předpokládané hodnoty sečetl částky, které obviněný uhradil za právní služby za 12 měsíců předcházejících datu zadání příslušné veřejné zakázky.

30. Jako správné spatřuji taktéž závěry Úřadu, že není prokázáno, že by obviněným právní služby byly poskytovány v rámci jeho zastupování v řízení specifikovaném v § 29 odst. 1 písm. k) bod 1 ZZVZ, příp. v rámci přípravy na takové řízení, eventuálně že by se dané věci měly s vysokou pravděpodobností stát předmětem řízení, jak vyžaduje § 29 odst. 1 písm. k) bod 2 ZZVZ. Důkazní břemeno v tomto směru spočívá na obviněném, který musí případnou existenci výjimky Úřadu doložit, což se nestalo. Uvedenou výjimkou se Úřad podrobněji zabýval v bodech 92 až 94 napadeného rozhodnutí a své závěry opřel jak o svou vlastní rozhodovací praxi, tak o závěry Krajského soudu v Brně uvedené v rozsudku č. j. 31 Af 53/2023-216 ze dne 13. 5. 2025 a Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 3 As 74/2025-48 ze dne 5. 3. 2026.

31. Výrok I napadeného rozhodnutí je určitý a srozumitelný. Dílčí útoky jsou konkrétně specifikovány a přestupek není zaměnitelný s jiným.

K výroku II napadeného rozhodnutí

32. Tímto výrokem Úřad uložil obviněnému pokutu ve výši 450 000 Kč. Úřad postupoval podle zákona, pokud se v souvislosti s rozhodováním o uložení sankce nejprve zabýval tím, zda nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek, resp. k promlčení přestupku.

33. Podle § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ lze za přestupek podle § 268 odst. 1 ZZVZ, nepoužije-li se postup podle odstavce 3 nebo 5 citovaného ustanovení zákona, uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až e) ZZVZ.

34. Úřad při výpočtu výše pokuty dospěl k závěru, že obviněný uzavřel všechny šetřené smlouvy s výjimkou příkazní smlouvy ze dne 6. 5. 2024 na dobu neurčitou a plnění na jejich základě dosud nebylo ukončeno, tzn. z předmětných smluv je nadále plněno, proto nelze celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že za spáchání přestupku dle výroku I napadeného rozhodnutí činí horní hranice pokuty 20 000 000 Kč. Úřad po zjištění, že ke dni

28. 2. 2025 obviněný uhradil na základě šetřených smluv nezákonně postupem mimo zadávací řízení plnění ve výši 38 943 809,50 Kč vč. DPH, dovodil, že 10 % z předmětné částky činí 3 894 381 Kč po zaokrouhlení. Zjištěnou částku bral tedy Úřad v potaz při úvahách o výši uložené pokuty.

35. Při přezkumu zákonnosti a správnosti výše uložené pokuty jsem dovodil, že Úřad při stanovení výše pokuty v souladu se zákonem přihlédl k povaze a závažnosti pokračování v přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, jakož i k následkům spáchání přestupku a k ekonomické situaci obviněného. Po posouzení všech těchto atributů konstatuji, že uložená pokuta není co do její výše nepřiměřená a je v souladu s dosavadní rozhodovací praxí Úřadu.

K výroku III napadeného rozhodnutí

36. Podle § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou.

37. V daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, resp. pokračování v přestupku. Řízení bylo tedy vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou.

VI. ZÁVĚR

38. Ačkoli obviněný v blanketním rozkladu neuvedl žádnou argumentaci vůči právním závěrům Úřadu uvedeným v napadeném rozhodnutí, přezkoumal jsem toto rozhodnutí podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích v celém rozsahu a dospěl jsem k závěru, že je v souladu s právními předpisy a je také věcně správné.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát:
JUDr. Miroslav Kučerka, LL.M., KGS legal s.r.o., advokátní kancelář, Národní 416/37, 110 00 Praha

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy